

SOBRE LA GRATUÏTAT A LES UNIVERSITATS

Per una Universitat a l'abast de tothom

L'educació és el pilar fonamental de la societat moderna, l'eina essencial de tot sistema enfocat al progrés, i és que només a través de l'educació s'enforteixen la tolerància, la democràcia, el pensament crític i una llarga llista de valors i conceptes. Aquí rau la importància d'un sistema educatiu públic i equitatiu, lliure d'interessos econòmics aliens als interessos generals de la societat, i que no entengui l'educació com un bé explotable i els i les estudiants com a clients. Aquest és el pitjor favor que una societat pot fer-se a si mateixa. No podem entendre l'educació superior únicament com un enfortidor de la competitivitat econòmica.

Malauradament, en els darrers anys hem pogut veure com pels governs de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya aquesta visió mercantilista ha primat sobre la vessant de desenvolupament personal, social i cultural. Els governs, davant les dificultats econòmiques, han decidit que l'estudiantat som la millor via de finançament per a les universitats públiques. Som el mitjà per a finançar un sistema universitari públic però no amb aspiracions de millorar pel que fa als nivells de qualitat, sinó simplement de mantenir i seguir funcionant, és a dir, encara que quedi patent que s'han d'introduir moltes millores no hi ha cap mostra d'intencionalitat que ens faci pensar que es busca una millora. Sigui com sigui, la política de taxes abusives, totalment oposada a la de la majoria de països del nostre entorn, minsament compensades per un sistema de

descomptes, no constitueixen una solució equitativa, doncs les matrícules elevades acaben representant un element dissuasiu que, sumat a la incertesa que provoca no saber si s'acabarà obtenint beca o no (recordem que van lligades a criteris acadèmics i de renda del nucli familiar) acaba resultant definitiu perquè els fills i filles de les famílies de rendes més baixes acabin no anant a la universitat.

Aquesta situació de desigualtat social no només representa una injustícia vers les persones joves que disposen de menys recursos, sinó que es converteix en un greu problema d'eficiència social, doncs fa que el talent intrínsec a la nostra societat no s'aprofiti per causes econòmiques.

Davant d'aquesta situació, que ja fa anys que és insostenible, reclamem:

- Caminar cap a una Universitat gratuïta, lliure d'impediments econòmics que permetin convertir la universitat en la columna vertebral que tota societat moderna necessita.
- Un sistema de beques salari que promogui la igualtat d'oportunitats en l'accés a la universitat compensant el cost d'oportunitat dels estudis i que permetin l'autonomia de les persones joves.
- La reducció de les taxes en un 30% a partir del curs 2017/2018, tal com ha aprovat el parlament de Catalunya en reiterades ocasions.
- La reducció del preu del màster per tal d'equiparar-lo al preu de grau, mentre anem assolint la Universitat gratuïta.
- La posada en debat de la reforma del model de finançament del sistema universitari.

Resolució aprovada a la 39a Assemblea General Ordinària del CNJC

